

Dit verhaal gaat over de legendarische roodharige Engelse bandiet die zich ergens in de 13e eeuw met zijn bende ophield in de bossen van Sherwood (Nottinghamshire) en Barnsdale (Yorkshire). Hij leefde van de jacht, stal van de rijken en beschermde de armen en zwakken.

Lang geleden woonden Robin Hood samen met zijn vrienden en volgelingen samen in het bos van Sherwood. Deze groep mensen hadden alles voor elkaar over, ze hadden elkaar trouw gezworen tot in de dood. Op een zekere dag zei Robin tegen zijn vrienden: "Ik heb zin om eens alleen op jacht te gaan." Dit was tegen de afspraken in, maar Robin stond erop dat hij alleen zou gaan en hij verbood de anderen om mee te gaan. Hij maakte een duidelijke afspraak met de achterblijvers. Wanneer hij op zijn hoorn blies, dan moesten ze hem direct te hulp komen. Dat was namelijk het teken dat er gevaar was.

Robin Hood nam afscheid, trok zijn pijl en boog en verdween in het bos.

Al snel kwam Robin Hood bij een snelstromende, brede beek uit. Over deze beek lag een smal bruggetje. Dit bruggetje leidde naar de overkant. Robin was nieuwsgierig naar wat zich aan de overkant van de beek bevond. Hier was hij nog nooit geweest. Hij besloot naar het bruggetje te lopen en op het moment dat hij zijn voet erop had gezet, zag hij aan de overkant een vreemdeling staan. Ook de vreemdeling stapte op het bruggetje.

De vreemdeling was een forse en indrukwekkende man, maar Robin Hood stond bekend als heer en meester in het bos waar hij leefde. Dus deinsde hij niet voor de vreemdeling terug. Hij zag in de vreemdeling juist een beduchte tegenstander, met wie hij zich wilde meten.

Razendsnel haalde Robin Hood een pijl uit zijn koker, trok zijn boog van zijn schouder en riep: "Ik zal je onze gebruiken leren!" De meeste mensen zouden onder de indruk zijn als zoiets naar hen geroepen werd. Echter was de vreemdeling dit duidelijk niet. De vreemdeling hief dreigend zijn stok omhoog en schreeuwde dreigend terug: "Ik ros je af, als je je boog verder aanraakt!"

Spottend riep Robin terug: "Je spreekt als een ezel! Als ik mijn boog span, heb je geen tijd om je stok te gebruiken." Waarop de vreemdeling antwoordde: "En jij spreekt als een lafaard! Je wilt me doodschieten, terwijl ik geen ander wapen heb dan een stok."

Als Robin Hood iets niet wilde zijn, dan was het wel een lafaard. Dus zei hij tegen de vreemdeling: "Nee, ik ben geen lafaard." Hij slingerde zijn pijl en boog weg en sneed vlug een stevige stok van de tak van een eik. "We zullen strijden met gelijke wapens op het bruggetje. Wie in de beek valt heeft verloren. En als de strijd is afgelopen, dan vervolgen we onze eigen weg." riep Robin Hood. Hier kon de vreemdeling zich wel in vinden, dus zei hij: "Goed, ik wijk geen duimbreed!" En de twee kruisten de stokken voor de start van het gevecht.